

Catalunya amb una mala salut de ferro.-

No sóc persona catastrofista, això no vol dir que no sigui conscient de les circumstàncies adverses que afecten el nostre país. Catalunya pateix una mala salut per l'hemorràgia contínua de 16.000 milions d'euros (us heu parat a pensar la xifra?) anuals que la debiliten fortament. Els nostres polítics en comptes d'anar a aturar l'hemorràgia es dediquen a distribuir la poca sang que queda a l'organisme (retallades) afectant òrgans vitals sense veure que això només porta a allargar l'agonia del malalt. Els efectes nocius d'aquesta hemorràgia (altrament dit espoli fiscal) es veuen agreujats per aquesta epidèmia anomenada crisi econòmica global. Però si dic salut de ferro és perquè afortunadament podem esperar una solució terapèutica pel malalt, solució que ha de venir de la gent del país, de les persones (d'aquí i de fora) que viuen a Catalunya, estimen aquest país i pateixen els efectes d'aquesta mala salut del país. Cada vegada més la gent és conscient de quin tractament s'ha d'aplicar: la independència. Ara es parla de concert econòmic que pot ser un apòsit per tapar temporalment l'hemorràgia, però aquesta hemorràgia o espoli fiscal fa anys que havia de tenir una data de caducitat. La independència (paraula que ha passat de ser tabú o fer-ne un ús sovint massa frívol) s'ha de guanyar amb intel·ligència, per la via pacífica, i com deia fa pocs dies en Miquel Sellarés en l'acte de commemoració dels 40 anys de l'Assemblea de Catalunya, s'ha de basar en tres pilars: el polític que és el nostre Parlament, el cultural que és Omnium Cultural, i el civil que és l'Assemblea nacional de Catalunya hereva de l'Assemblea de Catalunya. A més a més hi ha plataformes i organitzacions de diferents aspectes culturals i de reivindicació nacional que formen una gran pinya i que li dona més fermesa a l'opció independentista.

En aquest 300 anys sempre hi ha hagut formes de rebuig recíproques entre Catalunya i Espanya, som nacions veïnes, però diferenciades; la nació castellana sempre ha sigut més bel·ligerant i mirant de reüll Catalunya, i Catalunya sempre ha sigut més negociant i autosuficient. Espanya ha necessitat Catalunya com a motor econòmic, i Catalunya ja li anava bé Espanya com a mercat per vendre els seus productes, però en els últims anys Espanya segueix necessitant Catalunya com a motor econòmic (cada cop un motor més ofegat) i Catalunya ja no necessita tant Espanya com a mercat i, de fet, cada cop el necessita menys.

Ja que he fet servir el símil de la salut del país és oportú recordar un gran metge cirurgià i catalanista: el Dr. Trueta el qual fa 65 anys va publicar el llibre *The spirit of Catalonia* amb l'intenció de donar a conèixer Catalunya al món. La vida del Dr. Trueta simbolitza perfectament la marginació a que ens sotmet Espanya de la resta del món quan a l'any 1975 entre Madariaga amb l'ajut de franquistes i l'influència de la monarquia espanyola (la que diu que el castellà mai s'ha imposat per la força) varen impedir que es concedís el premi Nobel de Medicina pels seus avenços en el tractament de les fractures de guerra, nous coneixements en el creixement dels ossos i en l'estudi de la circulació renal.

Espanya és un llast per Catalunya que ens impedeix estar ben situats al món en tots els aspectes.

Signat: *Ramon Barniol Llimós*

Membre del Consell Assessor de l'Assemblea Osona per la Independència